

C2

- Variabile
- Tipuri de date
 primitive și
 structurate.
- Paradigeme de programare.
- Concepte de bază ale programării orientate pe obiect.

Obiective

Dupa parcurgerea acestui curs ar trebuie sa puteti:

- descrie conceptele de variabila, tip de data simplu si structurat
- constanta, literalii;
- caracteristicile programarii orientate pe obiect.

Variabile

- Variabila = nume dat unui grup de locații de memorie ce la un moment dat, stochează o singură valoare
- Orice variabilă trebuie declarată
- Caracterizată prin: **nume**, **valoare**, **tip**, **persistență** și **vizibilitate**.
- Variabilele pot fi inițializate în momentul declarării

Tip Nume Valoare
`int i = 5;`

La nivel conceptual, **variabila** este o abstracție a componentei electrice numite memorie internă. La nivel de limbaj variabila reprezintă **un nume simbolic**, numit și identificator, prin intermediul căruia vom putea accesa și stoca valori în RAM-ul calculatorului. În Java orice variabilă trebuie declarată explicit, adică pentru fiecare nume de variabilă din program este obligatoriu să avem o linie de forma `Tip Nume = [Valoare inițială];` ce se citește, variabila cu numele `Nume` se declară de tipul `Tip`. Declarația leagă (asociază) de numele variabilei un grup de caracteristici. Variabila poate fi declarată în orice locație din bloc, dar este preferabil să fie scrisă la începutul acestuia. Se pot declara mai multe variabile într-o singură linie. În Java **variabilele** sunt de două feluri: **locale** (declarate într-o metodă) și **câmp** (declarate într-o clasă). Caracteristicile legate de numele variabilei prin declarație sunt:

Numele variabilei este formula prin care variabila este identificată în textul aplicației Java.

Valoarea variabilei este conținutul locațiilor de memorie alocate în RAM. Modul de interpretare al locațiilor este determinat de tipul variabilei.

Tipul asociat unei variabile prin declarație determină mulțimea valorilor și a operatorilor ce pot acționa asupra variabilei. Java este un limbaj puternic tipizat, adică tipul oricărei expresii, în particular a unei variabile, trebuie să poată fi determinat în momentul compilării.

Persistența definește intervalul de timp din execuția aplicației Java în care se zice că variabila există (în sensul că i se alocă o anumită regiune de RAM). Variabilele locale există atât timp cât metoda în care s-au declarat este activă în sensul că aceasta se rulează. Variabilele câmp există atât timp cât obiectul al cărui membru sunt există. Dacă variabila câmp este și statică câmpul va exista cât timp clasa respectivă rămâne încărcată în JVM

Vizibilitatea definește porțiunea de cod din care un nume de variabilă este recunoscut de compilator. În afara acestei porțiuni de cod utilizarea respectivului nume va genera o eroare de sintaxă. Pentru variabilele declarate în interiorul unui bloc, vizibilitatea începe din locul declarației și se termină la acolada de închidere a blocului. Este posibil într-un bloc intern același numele de variabilă să fie redeclarat, situație în care vizibilitatea numelui extern nu o include pe cea a numelui intern.

Inițializarea variabilelor se poate face explicit, adică ele primesc o valoare explicită în momentul declarării. Dacă această valoare implicită nu este dată, variabilele de tipul întreg primesc valoarea 0.

Nume de variabile

- Numele unei variabile trebuie să înceapă cu o literă din alfabet sau underscore (`_`) sau `$`
- Următoarele caractere pot conține și cifre, dar nu spații sau operatori (`+`, `-`, `*`, `/` etc.)
- Nu se poate folosi un cuvânt rezervat al limbajului Java pe post de nume de variabilă
- Lungimea numelui este nelimitată
- Este semnificativă scrierea cu litere mari sau mici

OK - ✓

Greșit - ✗

```
a x1 masa x2 masa$ideala masa_ideala masa#ideala a-1 x*1 for
if 1x
```

Variabile locale

Variabilele locale sunt declarate într-o metodă sau un bloc de cod Java. Din acest motiv vizibilitatea și persistența lor este restrânsă la respectiva porțiune de cod. Acestea vor putea fi accesate (sunt vizibile) numai în interiorul respectivului bloc (variabilele declarate în afara metodelor pot fi accesate din orice metodă) și vor avea alocat un spațiu propriu în RAM atât timp cât blocul de cod respectiv se rulează. O variabilă locală trebuie să primească valoare înainte de a fi utilizată într-o expresie, altfel compilatorul va da un mesaj de eroare.

Fie declarația:

```
int i = 5;
```

Aceasta declară o variabilă cu numele `i` de tipul `int` și care are valoarea inițială 5.

Variabila, ca rezultat al unui proces de abstractizare, constă dintr-un grup de caracteristici (o denumire alternativă este cea de atribut). Procesul de asociere a unei valori unei caracteristici de variabilă poartă denumirea de legare (**binding**). Unele dintre caracteristicile variabilei sunt cunoscute la momentul compilării, de exemplu numele și tipul acesteia. Se zice că aceste caracteristici sunt legate static (**static binding**). Alte caracteristici, de exemplu valoarea - cu excepția cazului când aceasta este inițializată explicit, se leagă în timpul rulării aplicației. Se zice că ele sunt legate dinamic (**dinamic binding**).

Cuvinte cheie rezervate

Tipuri primitive

```
boolean  
byte  
char  
double  
float  
int  
long  
short  
void
```

```
false  
null  
true
```

Modificatori

```
abstract  
final  
native  
private  
protected  
public  
static  
synchronized  
transient  
volatile
```

Instrucțiuni

```
break  
case  
catch  
continue  
default  
do  
else  
finally  
for  
if  
return  
switch  
throw  
try  
while
```

Tipuri definite de utilizator

```
class  
extends  
implements  
interface  
throws
```

```
import  
package
```

```
instanceof  
new  
super  
this
```

Se numește gramatică o mulțime de definiții formale ce alcătuiesc structura sintactică (numită, pe scurt și sintaxă) a unui limbaj. Gramatica este definită în termenii unor reguli de generare ce descriu ordinea constituenților dintr-o propoziție. Fiecare regulă are o parte stângă, numită categorie sintactică și o parte dreaptă formată dintr-o secvență de simboluri. Simbolurile pot fi terminale sau neterminale. Un simbol terminal corespunde unui constituent de limbaj care nu mai are structură sintactică internă (este un element minimal de limbaj). Cuvintele cheie reprezintă o mulțime de simboluri terminale care fac parte din sintaxa limbajului Java. Restricția de bază referitoare la acesta este cea conform căreia nu se pot da nume de variabile (sau alte elemente de limbaj definite de programator: constante, clase, metode ...) care să aibă aceeași scriere cu acestea.

Pe lângă cuvintele cheie de mai sus, numele `const` și `goto` sunt și ele rezervate și nu pot fi folosite ca nume de variabile.

Tipuri de date în Java

- **Tipuri de date primitive:**
 - ☞ **6 tipuri de date numerice:**
 - **întregi:** `byte`, `short`, `int`, `long`
 - **reali:** `float`, `double`
 - ☞ **1 tip de dată pentru caractere:** `char`
 - ☞ **1 tip de dată boolean:** `boolean`
- **Tipuri de date definite de utilizator:**
 - ☞ **clasele:** `class`
 - ☞ **intefetele:** `interface`
 - ☞ **tablourile**

Tipuri de date primitive

Tipurile de date primitive sunt implementate la nivelul JVM. Tipic pentru Java este că numele lor începe cu literă mică. Astfel, `float` este un tip de data primitiv, în timp ce `Float` este un obiect.

Tipuri întregi

Tipurile întregi se folosesc pentru manipularea numerelor ce nu au parte zecimală. Valorile numerice întregi pot fi atât negative cât și pozitive, se mai spune că pot fi cu semn. Tipurile întregi din Java sunt:

Tip	Spațiu alocat	Domeniu de valori
<code>byte</code>	1 octet	-128 la 127
<code>short</code>	2 octeți	-32,768 la 32,767
<code>int</code>	4 octeți	-2,147,483,648 la 2,147,483,647
<code>long</code>	8 octeți	-9,223,372,036,854,775,808 la -9,223,372,036,854,775,807

Exemple de valori întregi:

- în baza 10: 1, 2, 6700000000000000000L
- în baza 8 (numărul este prefixat cu 0): 07
- în baza 16 (numărul este prefixat cu 0x): 0xaa

Tipuri reale

Tipurile reale se folosesc pentru manipularea numerelor ce au parte zecimală. Ele se reprezintă în virgulă flotantă conform standardului IEEE 754. Tipurile reale din Java sunt:

Tip	Spațiu alocat	Domeniu de valori	Precizie
float	4 octeți	aproximativ $\pm 3.40282347E+38F$	7 zecimale
double	8 octeți	aproximativ $\pm 1.7.9769313486231570E+308$	15 zecimale

La tipul `double` precizia este dublă față de tipul `float`.

Exemple de valori reale:

`float: 1.34F;`

`double: .337, 4.345345E108, 3.0, 3.46D\`

Tipul caracter

Tipul `char` se folosește pentru stocarea caracterelor individuale, spre deosebire de tipul obiect `String` ce se folosește pentru stocarea șirurilor de caractere. Codificarea caracterelor în Java respectă standardul Unicode pentru reprezentarea caracterelor în orice limbă pe 16 biți (2 octeți). Primele 256 de caractere corespund cu mulțimea de caractere ISO Latin 1 din a cărei parte este și codificarea ASCII.

Exemple de valori caracter:

`'A'` - litera A din alfabet

`'\u03C0'` - valoare definită prin codificare Unicode în hexazecimal a lui π

`'\n'` - caracter special - line feed

Majoritatea valorilor de tipul caracter se afișează pe ecran, există totuși un grup de caractere neafișabile acesta fiind rezevate pentru comanda dispozitivelor de afișare. Tipic, ele încep cu backslash `\` urmate de un alt caracter

Tipul boolean

Tipul `boolean` are două valori distincte, `false` și `true`. Se folosește pentru evaluarea unor condiții logice. Nu se poate converti la o valoare întregă

Tipuri de date definite de utilizator

Clasele, interfețele, tablourile sunt tipuri de date definite de utilizator. După definirea acestora de vor putea declara variabile de acel tip după modalitatea utilizată la tipurile primitive.

Literali

Literalii reprezintă valori care nu sunt stocate în variabile.

- **numerici:**

- **întregi:**
(Implicit int)

0	18	-23232	(int în baza 10)
02	077	0123	(int în baza 8)
0x0	0xff	0X1FF	(int în baza 16)
1L	022L	0x1FFFL	(long)

- **reali:**
(Implicit double)

1.0	4.2	0.47	(double)
1.23e12		4.12E-9	(double)
6.3f	5.62F	4.12E9F	(float)

- **nenumERICI:**

- **booleeni:**

true false

- **caracter:**

'a' '\n' '\077' '\u005F'

- **șir:**

"Salut/n"

Literalii șir se formează prin cuprinderea între ghilimele a unui grup de caractere. Pentru manipularea acestora se va folosi un tip obiect numit `String`, implementat la nivel de bibliotecă în Java și nu tipul primitiv `char` ce poate stoca numai o singură valoare.

Erori la declararea de variabile

Fie următoarele declarații de variabile:

```
1 byte b = 130;
```

```
2 short s1 = 123, s2
```

```
3 int i = b*b*b*b;
```

```
4 long l = i+i+i;
```

```
5 double new=73.8;
```

```
6 boolean mergeinvacanta = true;
```

```

7 boolean max = s1>b;
8 char sal="Salutare !";
9 char amic = 'a';

```

Linia 1: b este o variabilă de tipul byte, deci poate stoca valori în domeniul -128 , 127. Compilatorul va da un mesaj de eroare deoarece valoarea de inițializare este în afara domeniului admis.

Linia 2: Este omis terminatorul de instrucțiune (;) de la sfârșitul declarației.

Linia 5: Declarația este incorectă deoarece new este cuvânt rezervat în Java;

Linia 8: Variabilele de tipul char pot stoca o singură valoare. Dacă se folosește String în loc de char e Ok.

Iată două aplicații ce folosesc declarații de variabile locale și pachete Java diferite pentru a calcula masa ideala în funcție de vârsta și înălțimea unei persoane:

Varianta 1:

```

import java.util.Scanner;

public class MasaIdealaV1 {
    public static void main(String[] args) {
        //declaratii de variabile locale
        double masa, varsta, inaltimea;
        Scanner intrare;

        intrare = new Scanner(System.in);

        //afisarea pe ecran a textului Ce varsta ai:
        System.out.print("Ce varsta ai: ");
        //citirea unui numar real de la tastatura
        varsta = intrare.nextFloat();

        System.out.print("Ce inaltime ai: ");
        inaltimea = intrare.nextFloat();

        //formula de calcul a masei ideale
        masa = 50 + 0.75 * (inaltimea-150) + 0.25 * (varsta - 20);

        System.out.println("Masa ideala (barbat) = " + masa + " kg");
        System.out.println("Masa ideala (femeie) = " + 0.9*masa + " kg");

    }
}

```

Varianta 2:

```

import javax.swing.JOptionPane;
public class MasaIdealaV2 {
    public static void main(String[] args) {

        //declaratii de variabile locale
        float masa, inaltimea;

```



```

int varsta;

//afisarea pe ecran a ferestrei de dialog Ce varsta ai:
String intrare = JOptionPane.showInputDialog("Ce varsta ai: ");
//citirea unui numar real de la tastatura
varsta = Integer.parseInt(intrare);

intrare = JOptionPane.showInputDialog("Ce inaltime ai (in cm): ");
inaltimea = Float.parseFloat(intrare);

masa = 50F + 0.75F * (inaltimea-150F) + 0.25F * (varsta - 20F);

String masaideala = "Barbat = " + masa + " kg\n";
masaideala = masaideala + "Femeie = " + 0.9*masa + " kg";

    JOptionPane.showMessageDialog(null,      masaideala, "Masa
ideala",JOptionPane.INFORMATION_MESSAGE);
}
}

```

Constante Java

În Java cuvântul cheie `final` definește o constantă.

Se declară la fel ca și o variabilă însă poate primi valoare o singură dată.

Prin convenție, numele constantelor se scriu cu majuscule.

```
final double PI = 3.1415926535;
```

Dacă constanta este declarată într-o metodă, ea va fi vizibilă numai în interiorul acesteia. În situația în care se dorește ca o constantă să fie vizibilă la nivel de clasă se zice că declarăm o constantă de clasă și trebuie să folosim cuvintele cheie **`static final`**. Declarația ei se scrie în afara metodelor clasei și va fi de forma:

```
public static final double PI = 3.1415926535;
```

Concepte de programare orientată pe obiect

Abstractizare ➡	Trecerea de la realitate la un model (o simplificare a realității)
Clasă ➡	Tip de dată definit de utilizator ce realizează încapsulare a datelor (câmpuri) și a operațiilor (metodele) ce se pot face cu datele
Instanțiere ➡	procesul de creare a unei variabile de tipul clasă prin folosirea lui <code>new</code>
Obiect ➡	denumire dată unei variabile de tip clasă

Soluționarea unei probleme implică izolarea ei de realitate. Se numește abstractizare procesul prin care se elimină detaliile realității fiind păstrate numai acele aspecte ce se consideră a fi relevante pentru soluționarea problemei. Prin procesul de abstractizare se obține un model al realității. Activitatea de trecere de la acest model la universul sistemului de calcul folosit pentru în scopul obținerii rezultatelor poartă denumirea paradigmă sau metodologie (tehnologie) de programare.

În paradigma programării orientate pe obiect, modelarea realității se face prin conceptul de obiect. Obiectul este o abstractizare unei realități. Realitatea poate să fie palpabilă (ceva fizic) sau o idee (un concept) a cărei stare trebuie reprezentată. Obiectul este o unificare între datele și mulțimea operațiilor ce pot fi efectuate cu acestea. Utilizatorul unui obiect nu trebuie să cunoască tipurile de date reprezentate în obiect ci doar operațiile prin care acestea se pot modifica, se zice că reprezentarea internă a datelor este încapsulată (ascunsă) de exterior, dar poate fi manipulată prin operații specifice.

Clasa descrie un model sau un șablon de stare și de comportament pentru obiecte. Definiția unei clase constă în date (câmpuri) și metode (proceduri de calcul). Clasa este un tip de dată definit de utilizator pe baza căreia se vor crea noi obiecte din respectiva clasă. Definiția unei clase constă în:

- **modificatori de acces:** definesc vizibilitatea clasei în raport cu alte clase (`public`);
- **class:** cuvânt cheie care anunță Java ca urmează un bloc pentru definirea unei clase;
- **câmpuri:** variabile sau constante care sunt folosite de obiectele clasei (`x` și `y`);
- **constructori:** metode care controlează starea inițială a oricărui obiect din clasă (`Punct()` și `Punct(double abscisa, double ordonata)`);
- **metode:** funcții care controlează valorile stocate în câmpuri (`setX()`, `setY()` ...).

Exemplul următor definește o clasă cu numele `Punct`.

```
//Definitia unei clase
public class Punct {
```

```

//Campuri
private double x;
private double y;

//Constructorii
Punct() {
    setX(0);
    setY(0);
}

Punct(double abscisa, double ordonata) {
    setX(abscisa);
    setY(ordonata);
}

// Metode
public void setX(double abscisa) {
    x = abscisa;
}

public void setY(double ordonata) {
    y = ordonata;
}

public double x() {
    return x;
}

public double y() {
    return y;
}

public double distantaOrigine() {
    return Math.sqrt(x*x+y*y);
}

public String toString() {
    return "<" + x + "," + y + ">";
}
}

public class Grafica {
    public static void main(String[] args) {
        Punct p1; //declararea var. obiect p1 de tipul clasa Punct
        Punct p2 = new Punct(-1,7); //decl. + creare + initializare

        p1 = new Punct(); //creare + initializare obiecte p1

        System.out.println("p1 = " + p1);
        System.out.println("p2 = " + p2);

        p1.setX(12);
        p2.setY(13.345);

        System.out.println("p1 = " + p1.toString());
        System.out.println("p2 = " + p2);

    }
}

```

Rezultate:

<pre> p1 = <0.0,0.0> p2 = <-1.0,7.0> </pre>

```
p1 = <12.0,0.0>  
p2 = <-1.0,13.345>
```

C2 - Întrebări

1. Care sunt tipurile simple numerice din Java?
2. Dati exemple de literalii reali din Java.
3. Ce este clasa si cum se creeaza obiectele din clase?

BIBLIOGRAFIE

1. <http://www.oracle.com/technetwork/java/javase/documentation/index.html>
2. <http://docs.oracle.com/javase/6/docs/>
3. Stefan Tanasa, Cristian Olaru, Stefan Andrei, Java de la 0 la expert, Polirom, 2003, ISBN: 973-681-201-4.
4. Herber Schild, Java 2 - The Complete Reference, Fourth Edition, Osborne, 2001, ISBN: 0-07-213084-9.
5. Deitel H.M., Deitel P. J., Java - How to programm, Fith Edition, Prentice Hall, 2003, ISBN: 0-13-120236-7.
6. <http://www.east.utcluj.ro/mb/mep/antal/downloads.html>